

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Carpenter Invest, a. s.**, Vladislavova 1390/17 Praha 1, zastoupená advokátkou JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D., Chodská 1366/9, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2018, čj. 13462/18/5200-11435-711918, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 8. 2021, čj. 11 Af 20/2018-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Mgr. Petry Novákové, Ph.D., advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci je sporná otázka, zda žalobkyně byla na základě dodatečného daňového přiznání oprávněna uplatnit daňovou ztrátu, která byla stanovena a vyměřena za předchozí zdaňovací období, za situace, kdy dodatečným daňovým přiznáním nevykázala vyšší daňovou povinnost (oproti její poslední známé daňové povinnosti) nebo daňovou povinnost shodnou s její poslední známou daňovou povinností, ale daňovou povinnost nižší (0 Kč oproti dosud stanovené částce 1 194 720 Kč).

[2] Žalobkyně v dodatečném daňovém přiznání nově uplatnila vyšší částku daňové ztráty, a proto se domáhala stanovení nižší než posledně známé daňové povinnosti. Správce daně (Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu) to ovšem odmítl a dodatečným platebním výměrem ze dne 19. 10. 2017 doměřil žalobkyni daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2013.

[3] Odvolání žalobkyně proti tomuto platebnímu výměru žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 4. 2018 zamítl. Žalovaný dovedl, že nebyly splněny podmínky stanovené § 38p zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2013, neboť žalobkyně v dodatečném daňovém přiznání vykázala daňovou povinnost nižší oproti původní daňové povinnosti, avšak podle uvedeného ustanovení musí být nová daňová povinnost vyšší nebo stejná. Další podmínkou dle citovaného ustanovení je, že nově stanovený základ daně zaokrouhlený na tisícikoruny dolů musí být o 1 000 Kč vyšší než pravomocně vyměřený základ daně po úpravě.

[4] Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně u městského soudu, který rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 14. 5. 2019 zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud dovedl, že podmínky podle § 38p zákona o daních z příjmů s ohledem na změnu cíle správy daní, jak jej stanovil daňový řád, nemohou obstát.

[5] Proti rozsudku městského soudu ze dne 14. 5. 2019 podal žalovaný kasační stížnost, o které rozhodl NSS rozsudkem ze dne 17. 6. 2021, čj. 9 Afs 180/2019-49, tak, že napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. NSS dospěl k závěru, že nelze nepostupovat podle § 38p odst. 1 zákona o daních z příjmů jen proto, že v roce 2011 vstoupil v účinnost daňový řád.

[6] Městský soud v dalším řízení rozsudkem ze dne 9. 8. 2021 žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu ze dne 9. 8. 2021 kasační stížnost. Namítla, že NSS v rozsudku sp. zn. 9 Afs 180/2019 postupoval v rozporu s § 17 s. ř. s., neboť se ve svém rozhodnutí materiálně odchýlil od právního názoru vysloveného NSS v rozsudku ze dne 27. 2. 2014, čj. 9 Afs 41/2013-33, a věc nepostoupil k rozhodnutí rozšířenému senátu. Z § 38p zákona o daních z příjmů plynou dvě podmínky, které musí být splněny současně: (1) daňovou ztrátu lze uplatnit jen v daňovém přiznání; (2) i po uplatnění vyšší daňové ztráty musí „zůstat“ základ daně kladný. NSS ve věci sp. zn. 9 Afs 180/2019 uvedl, že ve věci sp. zn. 9 Afs 41/2013 rozhodující senát použití první i druhé podmínky nevyločil. To není pravda, NSS se ve věci sp. zn. 9 Afs 41/2013 vyslovil k použití celého § 38p zákona o daních z příjmů.

[8] Stěžovatelka má proto za to, že závěry vyjádřené v napadeném rozhodnutí městského soudu, které vychází ze závěrů NSS ve věci sp. zn. 9 Afs 180/2019, jsou nezákonné. NSS se v rušícím rozsudku přiklonil k výkladu práva, který je absurdní.

[9] Stěžovatelka navrhla, aby NSS napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[10] Žalovaný uvedl, že se jedná o opakovanou kasační stížnost, a proto by ji NSS měl odmítnout pro nepřipustnost. Odkázal na obdobný postup NSS např. ve věci sp. zn. 6 Afs 229/2020. Dále se žalovaný vyjádřil k výkladu § 38p zákona o daních z příjmů. Navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

pokračování

[11] V projednávané věci se jedná o opakovanou kasační stížnost, proto se NSS nejprve zabýval její přípustností z hlediska § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., podle kterého je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno NSS; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS. Rozšířený senát v usnesení ze dne 22. 3. 2011, čj. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, dovedl, že ze zákazu opakované kasační stížnosti platí výjimky též pro případy, v nichž NSS zrušil rozhodnutí soudu pro procesní pochybení, nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.

[12] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá nesprávné posouzení právní otázky, kterou NSS řešil již v předchozím řízení o kasační stížnosti žalovaného (použití § 38p zákona o daních z příjmů). NSS se v rušícím rozsudku sp. zn. 9 Afs 180/2019 k této otázce jednoznačně a jasně vyjádřil a učinil tak v mezích rozsahu první kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů. Zde žalovaný řešenou otázku nastolil a stěžovatelka měla jako účastník řízení možnost se k ní vyjádřit a uplatnit veškerou relevantní argumentaci. Na danou věc nedopadá žádná z výjimek pro projednání opakované kasační stížnosti. Sporná otázka byla tedy již vyřešena a není možné se jí nyní znovu zabývat.

[13] NSS dále podotýká, že v rušícím rozsudku se v bodě 16 vypořádal i s rozsudkem sp. zn. 9 Afs 41/2013. Konkrétně uvedl, že „*citoval-li městský soud judikaturu NSS ve vztahu k uplatnění daňové ztráty, je nutno uvést, že v rozsudku čj. 9 Afs 41/2013-33 není uvedeno, že by z důvodu přijetí daňového řádu bylo ustanovení § 38p zákona o daních z příjmů nadále neaplikovatelné. Plyne z něj pouze to, že daňový subjekt je oprávněn uplatnit daňovou ztrátu ve vyměřovacím řízení, jehož účelem je stanovení daně, v řízení doměřovacím, které je vedeno za účelem stanovení změny poslední známé daně, a to i v rámci postupu k odstranění pochybností či daňové kontroly, jakož i v řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému ve vyměřovacím či doměřovacím řízení*“. NSS si tedy byl vědom svého rozsudku sp. zn. 9 Afs 41/2013, v němž konstatoval, že daňový řád změnil pojetí zaměření správce daně při výběru daňové povinnosti (nyní je stěžejní hledisko materiální správnosti, a ne fiskální hledisko), a náležitě se s ním vypořádal. NSS tak neshledal důvod pro předložení věci rozšířenému senátu.

[14] Závěrem NSS jen pro úplnost dodává, že o skutkově a právně obdobné věci rozhodoval též pod sp. zn. 6 Afs 229/2020, v níž usnesením ze dne 8. 3. 2021, čj. 6 Afs 229/2020-59, opakovanou kasační stížnost žalobkyně (zastoupenou touž zástupkyní jako v této věci) také odmítl pro nepřipustnost podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Ústavní soud poté ústavní stížnost proti tomuto usnesení NSS odmítl usnesením ze dne 22. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 1317/21.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[15] NSS s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřipustná.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[17] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení (zde kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Proto soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku výrokem III.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu